

[Anders Poulsen]

regeringen og forligspartierne er så fastlåste i denne situation, at man ikke har været til at bevæge hen i retning af en langt bedre overgangsordning, selv om det er blevet dokumenteret for såvel regeringen som forligspartierne, at inden for den rammeaftale på 1,2 mia kr., man opererer med, er der i virkeligheden nogle områder inden for landbruget, hvor provenutabet ikke bliver så stort, som man i første omgang opererede med. Denne formindskelse af provenutabet kunne man med lidt smidighed have anvendt til at bibringe os en rimelig ordening på området her.

Jeg kommer også til at knytte en bemærkning til en af ministerens paragraffer, nemlig § 8, stk. 11. Også på dette område har vi fra venstres side såvel ved andenbehandlingen som her ved tredjebehandlingen stillet ændringsforslag. Ministerens forslag vedrører de landmænd, der har fået forhøjet deres skattepligtige indkomst i årene 1973-80 på grund af besætningsudvidelser i disse år. Her siger ministeren i sit forslag, at der skal ske en modregning af det beregnede forskelsbeløb, altså det opskrivningsbeløb, vi finder ved overgang til de nye regler. Det vil altså sige, når der skal ske denne modregning, at man bibeholder selve forhøjelsen af de skattepligtige indkomster i udvidelsesåret - sådan må vi forstå ministerens forslag - men det er i strid med de aftaler, der er truffet mellem de pågældende skatteydere og statsskattedirektoratet. Statsskattedirektoratet har udsendt cirkulære på dette område i februar 1977. Derudover har skatteyderne underskrevet en erklæring, og såvel cirkulæret som denne erklæring går på noget ganske andet, nemlig at der skal ske en udligning imellem forhøjelsen i udvidelsesåret og fradragsbeløbet, efter at vi er kommet over på den nye ordening. Det indebærer nogle ganske andre ting. Det indebærer bl. a., at man ved den ordening, skatteyderne og statsskattedirektoratet har aftalt, også vil klare renteproblemet, renten af den forhøjede skattepligtige indkomst i udvidelsesåret. Men her ser vi altså, at ministeren flot kommer og foreslår noget ganske andet, noget, der er i strid med en aftale, der er indgået imellem statsskattedirektoratet og de pågældende besætningsejere. Jeg må derfor også på dette område anbefale, at man stemmer for venstres ændringsforslag.

De af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag kan vi ikke stemme for fra venstres

side. Vi kan det bl. a. ikke, fordi forslagsstillerne selv anbefaler, at selve lovforslaget og også de af forslagsstillerne stillede ændringsforslag forkastes. Når forslagsstillerne på denne måde selv indstiller deres ændringsforslag til forkastelse, så kan vi andre selvfølgelig heller ikke stemme for dem.

Gammelgaard (KF):

Ved dette lovforslags anden behandling foreslog det konservative folkeparti, at landbrugets husdyrbesætninger skattemæssigt skulle behandles som driftsmidler. Det ville være en enkel, en administrerbar ordening, som samtidig er udtryk for en erhvervsfremme, vi fra konservativ side går ind for. Vort ændringsforslag blev imidlertid forkastet.

Når vi i dag skal behandle de ændringsforslag, som er kommet frem efter andenbehandlingen, må vi sige, at hvis man ønsker en hurtigere erhvervsfremme i landbrugssektoren end den, ministerens forslag er udtryk for, så opfordrer vi til, at man stemmer for de af det konservative folkeparti og venstre stillede ændringsforslag. De er udtryk for, at man effektivt, at man så hurtigt, som det lader sig gøre, iværksætter en erhvervsfremmelovgivning, som der er brug for.

Hvad angår fremskridtspartiets ændringsforslag, må vi sige, at vi undlader at stemme, dels i konsekvens af vor stemmeafgivning ved andenbehandlingen, dels i konsekvens af fremskridtspartiets egen holdning til disse ændringsforslag.

Skulle der ske det, at alle andre end ministerens ændringsforslag bliver forkastet, vil det konservative folkeparti ved den endelige afstemning om lovforslaget alligevel stemme for. Det gør vi ud fra den betragtning, at der trods alt er tale om en forbedring i forhold til de nuværende tilstande.

Glistrup (FP):

Kaster man blot et blik på ministerens lovforslag, vil man med det samme se, at overgangsreglerne i § 8 kvantitativt fylder væsentligt mere end alle de andre paragraffer i ministerens forslag tilsammen. Giver man sig så til nærmere at forsøge at læse og forstå, hvad det i grunden er, ministeren foreslår i § 8, kan man vist i hvert fald sige, at det ville være mere egnet som et læsestykke for et eller andet sprogkursus, der ville ud-